

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 28.5.2009
SEC(2009) 671

KOMISIJAS DIENESTU DARBA DOKUMENTS

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku

Ietekmes novērtējuma kopsavilkums

{COM(2009) 234}
{SEC(2009) 670}

KOMISIJAS DIENESTU DARBA DOKUMENTS

Ietekmes novērtējuma kopsavilkums

Lauksaimniecības produktu kvalitātes politika

1. POLITISKĀ SITUĀCIJA UN PROBLĒMAS DEFINĒJUMS

Lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas aspekti risina tirgū radušās problēmas, kuru iemesls ir bijusi nepietiekama informācijas apmaiņa starp lauksaimniekiem un pircējiem par lauksaimniecības produktu kvalitāti. Tā galvenokārt koncentrējas uz ieguldījumu, kuru sniedz lauksaimnieki un ražotāji, kas ražo tādus primāros lauksaimniecības un pirmās pakāpes pārstrādes produktus kā vīns, siers, olīveļļa, gaļa u.c.

EK ir izstrādājusi virkni instrumentu, kas saistīti ar lauksaimniecības produktu tirdzniecību, lai garantētu produktu īpašības un to ražošanā izmantoto metožu iezīmes:

- **tirdzniecības standarti** un vadlīnijas produktiem, ar ko nosaka lauksaimniecības produktu identitāti (piemēram, „dzeramā piens”, „augļu sulas”, „vīns” definīcijas), produktu klasifikāciju (šķira, izmērs u.c.), izcelsmi un ražošanas vietas marķējumu, un definē „rezervētos apzīmējumus”, kas norāda uz īpašībām un iezīmēm, kas produktam pievieno vērtību, piemēram, lauksaimniecības metodēm;
- **ES lauksaimniecības produktu kvalitātes shēmas**. Pašlaik darbojas sešas šādas shēmas: ģeogrāfiskajām norādēm (trīs shēmas), tradicionālām garantētām īpatnībām, bioloģiskajai lauksaimniecībai un produktiem no visattālākajiem ES reģioniem. Izstrādes stadijā ir vēl divas ES shēmas: ekomarķējums, kura izmantošanas joma paplašināta, to attiecinot arī uz pārtikas produktiem, un dzīvnieku labturības marķēšanas shēma.

Līdztekus minētajām ir izstrādātas arī daudzas **privātās un nacionālās (un reģionālās) sertifikācijas shēmas**. Šīs shēmas ir pārtikas produktu kvalitātes nodrošināšanas shēmas, kuras garantē atbilstību pamatstandartiem, un pārtikas produktu sertifikācijas shēmas, kuras dod iespēju tirgū esošos produktus diferencēt, akcentējot tās produkta īpašības un lauksaimnieciskās ražošanas metodes, kas palielina šo produktu vērtību pircēju un patērētāju skatījumā.

Šo instrumentu (ES, privāto un valsts mēroga pasākumu) nolūks ir risināt fundamentālas tirgus problēmas, kuras izriet no **nepietiekamas informācijas apmaiņas**, kas pretējā gadījumā var kavēt produktu tirdzniecību un iegādi par adekvātu cenu, ņemot vērā tā īpašības un iezīmes. Turklāt saistībā ar katru no šiem pasākumiem ir vērojami sarežģījumi un problēmas. **Kopumā** ES politika ir attīstījusies atkarā no specifiskiem apstākļiem, un tādējādi ir radusies zināma **nekonsekvence** vai tās iespējamība; pie tam, virkne iniciatīvu (jo īpaši vides sektorā) ir nekonsekventas un var izraisīt vēl turpmāku konsekvences trūkumu. Šo iniciatīvu daudzveidība rada **pretrunas**, un pastāv risks, ka pieeja lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas pasākumiem varētu nebūt pietiekamā mērā koordinēta, kas, savukārt, radīs apjukumu iesaistīto personu un patērētāju vidū un nekonsekvenci. **It sevišķi** jāmin, ka ES shēmas ir **pārāk sarežģītas**; ģeogrāfisko norāžu izmantošanas rezultātā nav sasniegta pietiekama pārskatāmība, un šajā sakarā ir identificēti vairāki galvenokārt tehniska rakstura apsvērumi; pasākums — tradicionāla garantēta īpatnība — nav attaisnojais uz to liktās cerības,

bet tirdzniecības standarti ir sarežģīti un pārlietu preskriptīvi. Privātajā un valsts sektorā sertifikācijas shēmu dažādošanās un vairošanās ir riesusi patērētāju vidū sajukumu un jautājumus par to, kā vienotajam tirgum būtu jādarbojas. Visbeidzot, *ad hoc* tipa pieeja ražošanas vietas marķējumam kopējo ainu ir sadrumstalojusi, piemēram, nav saprotams, kad uz liellopu gaļas ir jāmarķē ražošanas vieta, bet uz cūkgaļas ne; kad tā jāmarķē uz medus, bet ne uz piena produktiem.

2. UZDEVUMI

Lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas **vispārējais mērķis** ir ļaut lauksaimniekiem un ražotājiem apmierināt patērētāju prasības attiecībā uz produkta īpašībām un lauksaimniecības metodēm, kā arī nodrošināt efektīvu savstarpējo saziņu garantējot, ka:

- lauksaimnieki un ražotāji par savu produkciju saņem pienācīgu peļņu, kas atspoguļo lauksaimniecības produkta kvalitāti;
- lauksaimnieki un ražotāji var reaģēt uz patērētāju pieprasījumu pēc produktiem ar tādām īpašībām un lauksaimniecības metodēm, kas palielina tā vērtību;
- patērētāji var paļauties uz marķējumu, lai identificētu lauksaimniecības produkta īpašības un to, ar kādām lauksaimniecības metodēm tas iegūts.

Konkrētie mērķi ir šādi:

- uzlabot savstarpējo saziņu starp lauksaimniekiem, pircējiem un patērētājiem, likvidējot komunikācijas problēmas, kas rodas no nepietiekamas informācijas apmaiņas par lauksaimniecības produktu kvalitāti;
- uzlabot to ES politisko instrumentu konsekvenci, ar kuriem regulē lauksaimniecības produktu kvalitāti;
- mazināt sarežģījumus, ar kuriem jāsaskaras lauksaimniekiem, ražotājiem un patērētājiem.

Risinot šos mērķus, tika apsvērti **četri politiskie temati**:

- 1. politiskais temats: tirdzniecības standarti, tostarp ražošanas vietas marķējums,
- 2. politiskais temats: ģeogrāfiskās izcelsmes norādes,
- 3. politiskais temats: tradicionālas īpatnības,
- 4. politiskais temats: privātās, nacionālās un jaunās ES sertifikācijas shēmas.

3. POLITIKAS RISINĀJUMI

3.1. 1. politiskais temats: Tirdzniecības standarti, tostarp ražošanas vietas marķējums

Pēc tehniskas izvērtēšanas tika noraidītas divas iespējas:

- ieviest **ES logotipu, kas norādītu uz atbilstību ES prasībām**, jo tas radītu būtiskus tehniskus šķēršļus, un pret to iebilda gandrīz visas iesaistītās personas;
- **neparedzēt ES līmeņa rīcību**. Ja Kopienas tiesību aktos paredzētos **tirdzniecības standartus atceltu**, šī joma paliktu neregulēta, un pastāvētu risks, ka tiktu ieviesti atšķirīgi

nacionālie tirdzniecības standarti. Visas iesaistītās personas pauda atbalstu, ka tirdzniecības standartiem (vienkāršotā redakcijā) joprojām ir jāpastāv.

Padziļinātai analīzei tika apsvērti pieci risinājumi.

- **1.1. risinājums. Status quo plus: vienkāršošana**, tostarp standartu saskaņošana, kopīgu elementu saskaņošana dažādos sektoros, novecojušu noteikumu atcelšana un jaunu tiesību aktu sagatavošana atbilstīgi jaunākajiem likumdošanas tekstu sagatavošanas principiem.
- **1.2. iespēja. Specifisku ES tirdzniecības standartu aizstāšana ar vispārēju pamatstandartu.** Ar šo iespēju paredz no Kopienas tiesību aktiem pilnībā svītrot specifiskus tirdzniecības standartus un izveidot jaunu vispārēju standartu, ko attiecinātu uz visiem produktiem.
- **1.3. iespēja. Kombinēta pieeja.** Šī iespēja apvieno tiesību aktos paredzētās būtiskākās prasības vai pamatstandartus (līdzīgi kā 1.2. iespējā) un standartos iekļautās tehniskās specifikācijas, par kurām ar standartizācijas iestādes starpniecību (Eiropas Standartizācijas komitejas (*CEN*) satvarā) vienojušās iesaistītās personas.
- **1.4. iespēja. Plašāks rezervēto apzīmējumu izmantojums.** Tas nozīmētu izstrādāt skaidras definīcijas, noteikt identitāti, šķiras, izmēru, kas obligāti jāievēro, ja konkrēto apzīmējumu izmanto, laižot konkrēto produktu tirgū, un kura izmantošana ražotājiem/uzņēmējiem būtu fakultatīva (piemēram, „ražots lauku saimniecībā”, „brīvās turēšanas apstākļos” un — jo īpaši gadījumā, ja „tradicionālās īpatnības” shēmas instruments tiktu likvidēts, — termins „tradicionāls”).
- **1.5. iespēja. Paplašināt to produktu jomu, attiecībā uz kuriem ir obligāti jāizmanto ražošanas vietas marķējums, to piemērojot arī lauksaimniecības produktiem (ražots ES, ražots valstī ārpus ES).** Ir jāapsver iespēja ieviest marķējumu, uz kura norādītu, vai produkts ražots ES vai ārpus ES un/vai kādā dalībvalstī/trešā valstī, jo īpaši ņemot vērā PTO apsvērumus.

3.2. 2. politiskais temats: ģeogrāfiskās izcelsmes norādes

Pēc tehniskas izvērtēšanas tika noraidītas četras turpmākās iespējas.

- Rīcība, pieņemot vispārēju **direktīvu**, ar kuru deleģētu dalībvalstīm pienākumu identificēt un aizsargāt ģeogrāfiskās norādes, neatbilst politiskajam mērķim — saskaņotai pasākumu piemērošanai visā vienotā tirgus telpā.
- Noraidīja arī **kopregulējuma** un **pašregulējuma** iespēju, kuras īstenošanai būtu nepieciešama nevalstisko organizāciju, darba devēju un ņēmēju, kā arī ekonomisko partneru iesaistīšanās, to pamatojot ar nozares ārkārtīgi sadrumstaloto struktūru.
- **Kopienas līmenī pasākumus nepieņemt (pastāvošos tiesību aktus atcelt)**, kas visticamāk radīs 27 dažādas dalībvalstu sistēmas, kas, savukārt, palielinās slogu ražotājiem, sajukumu patērētāju vidū, kā arī ļaunprātīgas izmantošanas, uzurpēšanas u.c. risku ārpus valsts, kas piešķir attiecīgo aizsardzību.
- **Piemērot starptautiskus noteikumus, kā instrumentu izmantojot Lisabonas līgumu.** Šo iespēju nevarētu piemērot īstermiņā, jo būtu nepieciešamas starptautiskas apspriedes par pievienošanos Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijai (*WIPO*), un nāktos arī

izdarīt dažus grozījumus definīcijās. Tomēr ilgtermiņa perspektīvā šo iespēju izslēgt nedrīkstētu.

Turpmākai analīzei tika apsvērtas trīs iespējas (tostarp trīs iespējamie varianti):

- **2.1. iespēja. *Status quo plus*: ACVN/AGIN shēmu vienkāršošana un pastāvošo procedūru racionalizācija.** Tiesību aktu tekstā būtu jāievieš lielāka skaidrība, nemainot pašreizējo tiesisko arhitektūru, tādējādi samazinot laiku, kas vajadzīgs, lai ES līmenī izskatītu pieteikumus.
 - **2.1.1. variants. ACVN un AGIN definīciju apvienošana.** Praktiski tas nozīmētu aizsargāto cilmes nosaukumu atcelšanu, un pašreiz reģistrēti nosaukumi kļūtu par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Šī iespēja būtu pretrunā pašreizējai politikai, kas cenšas akcentēt atšķirību starp šo divu veidu sistēmām.
 - **2.1.2. variants. Vienota instrumenta izveide,** lai reģistrētu vīnus, stipros alkoholiskos dzērienus un lauksaimniecības un pārtikas produktus. Šāds risinājums ļautu īstenot konsekventāku politiku, piemēram, izmantojot līdzīgus reģistrācijas kritērijus un procedūras.
 - **2.1.3. variants.** Līdztekus ES shēmas pastāvēšanai **atļaut pastāvēt nacionālajai norāžu aizsardzības sistēmai.** Šo nosaukumu aizsardzība tad attiektos tikai uz attiecīgās valsts tirgu. Turklāt tirdzniecības kritērijus (apjomu un vērtību) varētu izmantot kā priekšnosacījumu nosaukumu reģistrācijai ES reģistros.
- **2.2. iespēja. Pašreizējo *sui generis* ACVN/AGIN sistēmu atcelšana ES līmenī un to aizstāšana ar pastāvošo preču zīmju sistēmu.** Ģeogrāfisko norāžu aizsardzības līmenis būtu tāds, kādu garantē *TRIPS* nolīgums, bet juridiskie nosaukumu aizsardzības līdzekļi tiktu piemēroti, vienīgi izmantojot Kopienas preču zīmju sistēmu.
- **2.3. iespēja. Skaidrāki ACVN/AGIN noteikumi.** Pašreiz pastāvošajā sistēmā varētu ieviest lielāku skaidrību, gan izdarot grozījumus spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā, gan izstrādājot vadlīnijas.

3.3. 3. politiskais temats: Garantētas tradicionālās īpatnības

Turpmākai analīzei tika apsvērtas četras iespējas (tostarp divi iespējamie varianti):

- **3.1. iespēja: *status quo* — pašreizējās shēmas saglabāšana.** Šī iespēja netiek uzskatīta par ilgtspējīgu, bet to patur prātā kā atskaites punktu, ar kuru salīdzinās pārējās iespējas.
- **3.2. iespēja: shēmas vienkāršošana,** izraugoties tikai vienu no divām pašreiz piedāvātajām iespējām — aizsardzība, rezervējot nosaukumu, vai aizsardzība bez nosaukuma rezervēšanas.
 - **3.2.1. variants. Reģistrācija bez nosaukuma rezervēšanas.** Šis variants nozīmētu nosaukumu aizsardzības atcelšanu. Reģistrēta nosaukuma izmantojums būtu ierobežots tikai tādos gadījumos, kad tas parādītos kombinācijā ar vārdiem „garantēta tradicionāla īpatnība” (TGĪ) vai ar Kopienas simbolu.

- **3.2.2. variants. TGI reģistrācija ar nosaukuma rezervēšanu.** Šajā gadījumā pats nosaukums būtu aizsargāts, un to varētu izmantot tikai saistībā ar tādiem produktiem, kas ražoti saskaņā ar specifiskajām.
 - **3.3. iespēja: aizsargāt jēdzienu „tradicionāls” kā rezervētu apzīmējumu atbilstoši tirdzniecības standartiem.** Šis aspekts ir paredzēts iepriekš minētajā 1.4. iespējā.
 - **3.4. iespēja: neparedzēt ES līmeņa rīcību: pašreizējās shēmas pārtraukšana.** Tradicionālo īpatnību regulējums tiktu atstāts privātā sektora, dalībvalstu un reģionu ziņā.
- 3.4. 4. politiskais temats: privātās, nacionālās un jaunās ES sertifikācijas shēmas**

Pēc tehniskas izvērtēšanas vienu iespēju noraidīja, proti:

- **iespēju pieņemt tiesību aktus,** ar kuriem paredz noteikumus vai regulējumu tam, kā būtu jādarbojas pārtikas kvalitātes sertifikācijas shēmām. Šīs iespējas nepilnība ir efektivitātes, iedarbīguma trūkums un nepietiekama atbilstība ES politikas mērķiem (piemēram, vienkāršošanai); tā nebija pieņemama arī nozarē iesaistītajām personām.

Pēc turpmākas analīzes tika apsvērti pieci risinājumi:

- **4.1. iespēja. ES līmenī nerīkoties, proti, status quo (un turpmāki pētījumi).** Šī iespēja nozīmētu, ka pašreizējā situācija paliek tāda, kāda tā ir. Eiropas Savienība privāto un valsts/reģionālo sertifikācijas shēmu darbībā tiešā veidā neiesaistās. Šī iespēja paredzētu **turpmākus pētījumus**, lai uzlabotu izpratni par problēmas būtību un vērienu.
- **4.2. iespēja. Izstrādāt fakultatīvas vadlīnijas sertifikācijas shēmu darbībai.** Tādējādi izkristalizētos paraugprakse, kas izrietētu no kopējiem kritērijiem, par kuriem būtu vienojušās nozarē iesaistītās personas.
- **4.3. iespēja. Izstrādāt jaunas ES kvalitātes shēmas atsevišķām specifiskām jomām.** Komisija jau ir izstrādājusi vai pašlaik izstrādā sertifikācijas shēmas dažādās jomās. Katras jaunas shēmas darbība būs jāizvērtē atsevišķi.
- **4.4. iespēja. Ieviest kopīgus kritērijus, lai izveidotu jaunas ES shēmas.** Šī būtu alternatīva 4.3. iespējai. Ņemot vērā jaunizveidoto shēmu skaitu un priekšlikumus, ar kuriem nāk klajā, būtu jāievieš kritēriji, lai varētu izvērtēt, vai ir vajadzīgas jaunas ES sertifikācijas shēmas lauksaimniecības un pārtikas produktiem.
- **4.5. iespēja. Atbilstīgi specifiskajām izstrādāt aizsargātus rezervētus apzīmējumus.** Gadījumos, kad būtu pamats tiešai ES līmeņa rīcībai, administratīvā izteiksmē „vieglāks risinājums” būtu ieviest **rezervētu apzīmējumu aizsardzību**. Šī iespēja tiek apsvērta tirdzniecības standartu kontekstā (1.4. iespēja).

4. IETEKMES ANALĪZE

Visas politiskās iespējas tika analizētas, ņemot vērā to efektivitāti, iedarbīgumu un konsekvenci, kā arī attiecību pret politiskajiem mērķiem.

Saistībā ar **1. politisko tematu (tirdzniecības standarti, tostarp ražošanas vietas marķējums)** priekšroka tika dota 1.4. iespējai (rezervētu apzīmējumu plašāks izmantojums);

1.3. iespējai (kombinētā pieeja) ar nosacījumu, ka izpēte turpinās; un — jo īpaši lauksaimniecības pamatproduktiem — 1.5. iespējai (izstrādāt obligātu ražošanas vietas marķējumu).

Saistībā ar **2. politisko tematu (ģeogrāfiskās norādes)**, visefektīvākā un atbilstīgākā ir 2.3. iespēja (skaidrāki ACVN/AĢIN noteikumi) un 2.1.2. iespēja (vīna, stipro alkoholisko dzērienu un lauksaimniecības produktu sistēmu apvienošana). 2.3. iespējas efektivitātes izvērtēšanai ir vajadzīga padziļināta analīze (skaidrāki ACVN/AĢIN noteikumi).

Saistībā ar **3. politisko tematu (tradicionālas īpatnības)** priekšroka tiek dota 3.3. iespējai (aizsargāt terminu „tradicionāls” kā rezervētu apzīmējumu atbilstīgi tirdzniecības standartiem) un 3.2. iespējai (shēmas vienkāršošanai).

Saistībā ar **4. politisko tematu (privātās, nacionālās un jaunās ES shēmas)** priekšroka dota 4.2. iespējai (vadlīnijas) un 4.4. iespējai (kritēriji jaunai shēmai), kuras var kombinēt. 4.5. iespēja (rezervētu apzīmējumu plašāks izmantojums), kurai ir labs reitings atbilstīgi visiem kritērijiem, tiek skatīta saistībā ar 1. politisko tematu (tirdzniecības standarti).

5. VISPĀRĒJĀ POLITIKAS KONSEKVENCE UN SINERĢIJA STARP SEKMĪGĀKAJIEM RISINĀJUMIEM

Turpmāajā tabulā (sekmīgākie risinājumi) atainots, kādu ieguldījumi šie sekmīgākie risinājumi sniegtu **vispārējā politiskajā stratēģijā**, un tas, kāda **sinerģija** rastos starp dažādiem instrumentiem, kā arī identificēti nepieciešamie tiesiskie un procesuālie skaidrojumi.

	Politiskā iespēja	Sekmīgākie risinājumi
Vispārēja stratēģiska pieeja	privātās un nacionālās sertifikācijas shēmas	4.2. iespēja: vadlīnijas sertifikācijas shēmu darbībai
	nodrošināt konsekvensi jaunu ES shēmu izstrādē	4.4. iespēja: jaunu ES shēmu kritēriji
	konsekvence ES tirdzniecības standartu izstrādē	1.3. iespēja: kombinēta pieeja (aizstāt tirdzniecības standartus ar vispārēju standartu; Eiropas Standartizācijas komitejā (CEN) izstrādāt detalizētus noteikumus)
Sinergija	plašāks „rezervētu apzīmējumu” izmantojums (kas paredzēti tirdzniecības standartos)	1.4. iespēja: izstrādāt rezervētus apzīmējumus horizontālajiem kvalitātes marķējumiem (piemēram, „zemas oglekļa emisijas”)
		3.3. iespēja: aizsargāt jēdzienu „tradicionāls” kā rezervētu apzīmējumu (aizstājot tradicionālo īpatnību shēmu)
	kopējs sertifikācijas sistēmu izmantojumus līdzīgās shēmās	2.1.1. iespēja: ģeogrāfisko norāžu sistēmā paredzēto procedūru racionalizācija, kā arī vīnu, stipro alkoholisko dzērienu un lauksaimniecības un pārtikas produktu reģistrācijas sistēmu apvienošana vienā sistēmā
		2.3. iespēja: skaidrāki ACVN/AĢIN noteikumi
konsekvents ražošanas vietas marķējuma obligātais izmantojums	1.5. iespēja: ražošanas vietas marķējuma izmantojums atbilstīgi sektoru pieejai	

Tabula: sekmīgākie risinājumi

Sekmīgākās iespējas var kombinēt. Tās kopā var veidot vienotu bloku lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas izstrādei.

Jo īpaši plašāks „rezervēto apzīmējumu” izmantojums, aizstājot tradicionālās īpatnības shēmu, garantētu būtisku sinerģiju. Sinerģiskas būtu arī vadlīnijas privātajām un nacionālajām shēmām, ko varētu piemērot arī ES shēmām. Ieviešot kritērijus jaunām ES shēmām, varētu izvairīties no nekonsekvences ar pastāvošajām ES shēmām un tirdzniecības standartiem. Šie ierosinājumi — kopējas ģeogrāfisko nosaukumu sertifikācijas sistēmas un konsekventa noteikumu piemērošana attiecībā uz obligātajiem ražošanas vietas marķējumiem visos sektoros ražošanas standartu satvarā — var būt savstarpēji saistīti.

<i>Iespējas</i>	<i>Tirdzniecības standarti</i>	<i>Ģeogrāfiskās norādes</i>	<i>Tradicionālas īpatnības</i>	<i>Privātās, nacionālās un jaunās ES shēmas</i>
<i>1.3. iespēja: kombinēta pieeja</i>	X			
<i>1.4. iespēja: rezervēti apzīmējumi horizontālajiem kvalitātes marķējumiem</i>	X		Saistība: aizsargāt jēdzienu „tradicionāls” kā rezervētu apzīmējumu tirdzniecības standartos	Saistība: jaunu shēmu priekšlikumos varētu paredzēt rezervētus apzīmējumus
<i>1.5. iespēja: ražošanas vietas marķējums</i>	X	Saistība: attieksies uz AĢIN, ja izejvielas izcelsme ir citviet, nevis tur, kur darbojas AĢIN		
<i>2.1.1. iespēja: ģeogrāfisko norāžu shēmas racionalizācija un apvienošana</i>		X		
<i>2.3. iespēja: skaidrāki ACVN/AĢIN noteikumi</i>		X		
<i>3.3. iespēja: aizsargāt jēdzienu „tradicionāls” kā rezervētu apzīmējumu</i>	Saistība: tirdzniecības standartu mehānisma izmantošana		X	
<i>4.2. iespēja: vadlīnijas sertifikācijas shēmu darbībai</i>		Saistība: vadlīnijas attieksies arī uz ES shēmu	Saistība: vadlīnijas attieksies arī uz ES shēmu	X
<i>4.4. iespēja: jaunu ES shēmu kritēriji</i>	Saistība: ļaus izvairīties no nekonekvētām marķēšanas iniciatīvām jaunu shēmu satvarā	Saistība: mazinās nekonekvenci attiecībā pret pastāvošajām shēmām	Saistība: mazinās nekonekvenci attiecībā pret pastāvošajām shēmām	X

Tabula: sekmīgāko risinājumu savstarpējā saistība

6. MONITORINGS UN IZVĒRTĒŠANA

Šis ietekmes novērtējums ir saistīts ar paziņojumu, kurā tiek izklāstītas stratēģiskās pamatnostādnes. Tādējādi tuvākajā nākotnē tiks novērtēts paveiktais un pieņemtas šīs pamatnostādnes.

Attiecībā uz kvalitātes politikas attīstību kopumā pagaidu kārtā tiek ierosināta virkne indikatoru, ko izstrādās katras atsevišķas iniciatīvas sagatavošanas laikā.